

Javaslatok 2020-ra

*Mindig úton vagyunk,
de nem válunk gyökértelenné*

Idén szeptemberben a „Bizalom zarándokútja a Földön” újabb állomásához érkezett Fokvárosban. Dél-Afrika nagy és szép ország, amely 25 évvel ezelőtt az egész világnak megmutatta, milyen ereje van az apartheid elleni erőszakmentes tiltakozásnak, de amely mégis szenved az etnikai közösségek közötti súlyos megosztottságtól.

Ennek tudatában az a tény, hogy mintegy ezer család nyitotta meg otthona kapuit, hogy vendégül láthassa a fiatalokat, önmagában is jel. Fiatalok indultak útnak, hogy más etnikai vagy felekezeti hovatartozású keresztényekkel találkozzanak. Van-e bennünk ekkora bátorság, hogy lépést tegyünk mások felé, és befogadjuk a másikat, bárhol is éljünk?

Útra kelni! Íme korunk egyik felhívása. Ne hagyjuk, hogy úrrá legyen rajtunk az elbátortalanodás, hanem vegyük észre körülöttünk a jövőt hordozó új élet számtalan jelét. Figyeljünk fel a szokatlan kezdeményezésekre, még ha nincsenek is aprólékosan kidolgozva, vagy ha gyakran átmeneti jellegűek is: aki keres, talál.

A Wrocław-i európai találkozónkra írt javaslatok 2020-ra leendő címeként jegyeztem föl magamnak egy lengyel asszony, Urszula Ledohowska élettörténete által inspirált mondatot. Urszula Krisztus tanúinak egyik szentje, egyben európai polgár korát jócskán megelőzve. Ez a mondat egy, az életéről szóló megemlékezésben hangzott el: „Mindig úton vagyunk, de nem válunk gyökértelessé”.

Harminc évvel ezelőtt, 1989 decemberében jártunk már Wrocławban: a vasfüggöny keleti oldalán Lengyelország adott először otthont a fiatalok európai találkozásának. A berlini fal leomlásának idején az újra megtalált szabadság iránti lelkesedés töltötte be az emberek szívét. Azóta megváltozott a világ: nagyon bízom abban, hogy a fiatal generációk a szabadság és az igazság új útjait nyitják majd meg korunk számára.

Életünkben és hitünkben is zarándokok vagyunk, néha még idegenek is ezen a földön. A megpróbáltatásokban éppúgy, mint az öröm pillanataiban emlékezzünk arra, hogy Isten hűséges, és arra hív bennünket, hogy állhatatosak legyünk mindabban, ami mellett elköteleződünk – ő maga munkálkodik már egy békésebb jövő eljövételén.

f. Abis

Az igazságért folyó munka

Taizéi Közösségünk nehéz munkát végzett az igazságért 2019-ben, miután néhány testvérünket szexuális zaklatással vádolták. Ahhoz, hogy továbbra is a bizalom útján járjunk, azt kívánjuk, hogy minden megvilágosodjék, és megnyíljanak a beszéd csatornái. További információért lásd: www.taize.fr/protection

1. Mindig úton vagyunk...

...új indulásokra készen

„Az Úr így szólt Ábrahámhoz: Vonulj ki földedről, rokonságod köréből és atyád házából arra a földre, amelyet majd mutatok neked.” (Teremtés könyve 12,1)

A hitünk folyamatosan arra hív bennünket, hogy útra keljünk, és ne feledkezzünk meg arról, hogy mindig lehetséges újrakezdeni, akár jólétben élünk, akár leküzdhetetlennek vélt nehézségekkel küzdünk.

A Biblia első fejezeteiben egy férfi, Ábrahám hivatásának elbeszélését olvassuk, akit arra hívnak, hogy mindenét hátrahagyva útra keljen egy ismeretlen föld felé anélkül, hogy tudná, hová tart. Feleségével, Sárával zarándokként kelnek útra azzal a belső bizalommal a szívükben, hogy Isten vezetni majd őket az úton.

Megérkezésük után Ábrahám és Sára sátrat emelnek, és úgy élnek ott ezentúl, mintha úton lennének. De a megpróbáltatásaik végül mind jóra fordulnak: felfedezik, amit soha nem fedeztek volna föl, ha otthon maradnak.

A Szentírásban nagyon fontos ez a dinamika: útra kelni, hogy felfedezzük az Isten által készített jövőt. Az út tele lehet csapdákkal – amikor Isten népe elhagyja Egyiptomot, negyven évig bolyong a pusztában.

Isten maga is zarándokká válik, vezetni és kíséri népét: „Íme, én veled leszek és őrződ leszek, bárhová mégy.” (Teremtés könyve 28,15).

Miközben átvezeti népét a sivatagon, Isten arra is megtanítja őket, hogyan figyeljenek a hangjára, és korábban elképzelhetetlen lehetőségeket nyit meg előttük.

- *Olvassunk el, vagy olvassunk újra, akár egyedül, akár másokkal olyan biblikus elbeszéléseket, amelyekben Isten arra hív bennünket, hogy útra keljünk: Teremtés könyve 28, 10-15; Kivonulás könyve 13, 17-22; Zsoltárok könyve 126; Izajás 43,1-2; Máté 2, 14-23; Lukács 10.1-9; Apostolok cselekedetei 11, 19-26*

2. Mindig úton vagyunk...

... nagy figyelemmel fordulva a körülöttünk élők felé

„Amikor kiszállt és látta a nagy tömeget, megesett rajtuk a szíve. Olyanok voltak, mint a juhok pásztor nélkül.” (Márk 6,34)

Jézus maga is zárandokként mutatkozik be, akinek „nincs hova fejét lehajtania.” (Máté 8,20). Azért kelt útra, hogy hirdesse az örömhírt: Isten egészen közel van, és átformálja a világot. Arra hív minket, hogy mi is vegyünk részt a megújulás tervében, amely az emberi család előtt áll.

Jézus az életével mutatta meg nekünk, hol is kezdjük el: legyünk figyelmesek a kicsik és a legsebezhetőbb embertársaink iránt! Jézus úgy tudott ekkora figyelemmel fordulni mások felé, hogy teljesen Istenben vett szállást. Élete minden pillanatában engedte, hogy a Szentlélek vezesse.

Krisztus teljesen osztozott a mi emberi sorsunkban azért, hogy a világba jött. A szenvedés végső határáig elment a kereszten elszenvedett halálával, és megmutatta az Istenhez és hozzánk ragaszkodó tökéletes hűségét. Feltámadásával annak az új kezdetnek a tanújává vált, amit Isten végtelen szeretetével ad az emberiségnek.

Krisztus teljesen osztozott a mi emberi sorsunkban azért, hogy a világba jött. A szenvedés végső határáig elment a kereszten elszenvedett halálával, és megmutatta az Istenhez és hozzánk ragaszkodó tökéletes hűségét. Feltámadásával annak az új kezdetnek a tanújává vált, amit Isten végtelen szeretetével ad az emberiségnek.

A 2. században egy ismeretlen szerzőtől származó levél így beszél a keresztényekről: „a saját hazájukban élnek, de kicsit idegenül. Minden idegen föld a hazájuk, és saját hazájuk idegen föld is egyben.” (Diognétoszhoz írt levél)

- *Keressünk egy konkrét elköteleződést, hogy ezzel mi is megvalósíthassunk életünkben valamennyit Krisztus figyelméből a legszegényebbek iránt!*
- *A helyi egyházakkal összefogva rendszeresen gyűljünk össze egy közös imádságra, amely Krisztus kereszthalálára és feltámadására irányítja a figyelmet!*

3. Mindig úton vagyunk...

... a hontalanokkal együtt

„Ha idegen lakik veletek földetekon, ne bántsátok! A veletek lakó idegen olyan legyen számotokra, mint a közületek való, és szeresd úgy, mint saját magadat, hiszen ti is idegenek voltatok Egyiptom földjén!” (Leviták könyve 19,33-34)

Az egész világon nők, férfiak és gyerekek kényszerülnek arra, hogy elhagyják a szülőföldjüket, vagy maguk határoznak úgy, hogy máshol keresnek jobb jövőt. Motivációjuk sokkal erősebb, mint az előttük tornyosuló összes akadály.

Mindnyájan azt kívánjuk, hogy saját kultúránk sajátosságai megmaradjanak, de a másik befogadása vajon nem az egyik legszebb emberi adomány? Természetesen az idegenek érkezése számos kérdést fölvet. A bevándorlók beáramlását világos keretek között kell szabályozni: miközben ez nehézségeket okoz, esélyt is jelent annak, aki befogadja őket.

Azonos kulturális közegben élők között is tapasztalunk meg nem értést. Előfordul, hogy ugyanabban a városban, ugyanabban a negyedben, ugyanabban a faluban élve akár generációk óta az emberek idegenek maradnak egymás számára. Megpróbálunk-e elindulni azok felé, akiknek mások a választásaik és a meggyőződésük, mint a miénk?

Ha elhatározzuk, hogy odafordulunk mások felé, olyanok felé, akik máshonnan érkeznek, vagy akikkel csak egymásba botlunk ismeretlenül, valószínűleg jobban megértjük majd, hogy másképp gondolkodnak, mint mi.

- *Ne álljunk meg a híreknél vagy a statisztikáknál, de szánjunk időt egy bevándorló vagy egy máshonnan érkező család helyzetének a megismerésére, vagy arra, hogy meghallgassuk és megértsük a történetüket vagy az általuk megtett utat!*
- *A fiatalok között éppúgy, mint azok között, akik jómódban élnek, vannak, akik sehová sem tartoznak. A megszakadt családi kapcsolatokból néha láthatatlan nagy magány fakad. Próbáljunk meg figyelni azokra, akik belső száműzetéstől szenvednek, néha a közvetlen közelünkben, és segítsünk nekik!*

4. Mindig úton vagyunk...

... az egész teremtett világgal összhangban

„Az Úr fái is teleszívják magukat, a Libanon cédrusai, melyeket ültetett. A madarak rakják ott fészkeiket, tetejükön a gólya tanyázik... Milyen sokrétű a te műved, Uram! Mindent bölcsességben alkottál, s a föld teremtményeiddel van tele.” (104. Zsoltár)

A csodálatos bolygónkra leselkedő óriási veszedelmekkel szemben sok fiatal és kevésbé fiatal érzi tehetetlennek vagy reményvesztettnek magát.

A Szentírás elején ezt olvassuk: „Az Úristen vette az embert és Éden kertjébe helyezte, hogy művelje és őrizze.” (Teremtés könyve 2,15) Ebben a költői fejezetben a Szentírás kiemeli, hogy Isten teremtett művében különleges felelősséggel ruházta fel az embert: védenie és őriznie kell a földet. Ráébredni újra és újra arra, hogy a Teremtés szerves részei vagyunk, emberibbé teszi az életünket.

Földünk a Teremtő értékes ajándéka, amelyet ingyen kapunk és örömmel fogadhatunk. A föld a mi közös otthonunk, és Isten arra hív bennünket, hogy éberan őrizzük minden teremtmény és az eljövendő generációk javára.

A klímaválsággal szemben számos kezdeményezés lát napvilágot. Ezek egyre jobban bevésszük az emberi tudatba. Nyilvánvaló, hogy az egyéni kezdeményezések önmagukban nem elegendők. De ez a változás elengedhetetlen feltétele.

- *Mindegyikünk arra hivatott, hogy a saját közegében cselekedjék: gondoljuk át az életmódunkat, egyszerűsítsük, amit lehet, vegyük észre a teremtés szépségét!*
- *A teremtés megóvása érdekében lehetséges a különböző keresztény felekezetek közös állásfoglalása. Egy ilyen válság nem felhívás-e ökumenikus kezdeményezésekre? Mint amilyen pl. a már létező „zöld egyházak” hálózata, amelyhez Taizé 2019-ben csatlakozott. (ld. www.taize.fr/eco)*

5. Mindig úton vagyunk...

... mindig a belső világban lehorgonyozva

Jézus mondja: „Te amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva titokban imádkozzál Atyádhoz! Atyád, aki látja, ami titokban történik, megfizet neked.” (Máté 6,6)

„Idegenekként és jövevényekként a földön” (Zsid 11,13), szükségünk van egy olyan helyre legbelül, ahol lehorgonyozhatunk, ahol önmagunk lehetünk. Miért ne lehetne ez a horgony az imádság, a baráti beszélgetés Krisztussal?

Igaz, hogy az Istenbe vetett személyes bizalmunk néha törékenynek bizonyul. Mindamellett az Egyház nem az a közösség-e, ahol segíthetjük egymást, megoszthatjuk kérdéseinket és kételyeinket, és kölcsönös támaszai lehetünk egymásnak a keresésben?

Az a tapasztalat, hogy mindig visszatérhetünk az Istennel fennálló közösséghez, nagy szabadsággal tölt el bennünket. Isten szeretetével ki akar szabadítani minket személyes és közösségi szolgálatainkból, minden béklyóból, amely az előrehaladást akadályozza.

Hogyan lehet úgy mindig úton lenni, hogy közben soha ne veszítsük el a gyökereinket? Nem azzal leszünk-e erre képesek, hogy engedjük magunkba megnőni azt a meggyőződést, hogy az Isten országa már szárba szökkenett mennünk és közöttünk?

Igen, itt a hely, ahol megpihenhet a szívünk. Mint egy belső gravitációs központ, ahol Jézus így szól: (Máté 11,29)

*És a Szentlélek, a jóság lelkülete, vezet majd minket
még az éjszakánkban is...*

A bizalom zárandokútja 2020-ban

Taizében

minden héten, egész évben

Vasárnaptól vasárnapig fiatalok nemzetközi találkozóját tartjuk. Ezek az alkalmak a közös imádságok, bibliai reflexiók, csoportos megosztások, gyakorlati teendők köré szerveződnek. Akik szeretnének, eltölthetnek egy hetet csendben, amikor bibliai bevezetést hallgatnak, imádkoznak és szerzetestestvérrel vagy nővérrel beszélgetnek.

A Nagyhét és a Húsvét

2020. április 5-13.-ig, vasárnaptól hétfőig tart.

Közös imádságokkal és Húsvét vigíliájának liturgiájával kísérjük nap mint nap Krisztust.

Baráti hétvége keresztény és muzulmán fiatalok között

2020. július 8-12.-ig, szerdától vasárnapig között.

Beszélgünk Istenhez fűződő kapcsolatunkról, az imádkozás formáiról, azonosítjuk, ami összeköt, és ami megkülönböztet bennünket.

Reflexiós hét 18 és 35 év közötti fiatalok számára

Augusztus 23. és 30. között

Bibliai elmékedések a reggeli imák után, melyeket a legkülönbözőbb országokból érkezett előadók vezetnek; ezt kiscsoportos megosztás követi, amelyben kitérnek a konkrét elköteleződés kérdésére is.

A fiatalok következő európai találkozója

2020. december 28. hétfőtől 2021. január 1. péntekig

A 43. európai találkozó helyszínét Wrocławban jelentjük be.

Zarándoklat a Szentföldre

2021. február 21-28. vasárnaptól vasárnapig.

Szeretnénk megismerni a Szentföldön élők helyzetét, elsősorban a keresztény fiatalokét. Különböző keresztény közösségekkel és más vallások vezetőivel fogunk találkozni. Imádkozunk majd a Szentföld kiemelkedően fontos helyein.

A különböző találkozókról itt lehet információhoz jutni:

www.taize.fr   @taize